

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohle:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr. a treia-oraă 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază. Numeri singuratici à 5 cr. se vînd la „Institutul Tipografic“.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

La conferență!

Afară de Ungaria, nu există țeară constituțională pe lumea asta, unde un partid politic să fie obligat a se organiza pe baza unor statute aprobate de guvern.

Și motivul e lesne de înțeles.

Dacă dai guvernului puterea de a aproba statutele, în care urmează a se face organizarea unui partid politic, îi dai, firește, implicit, și pe aceea de a le desaproba. Articoll de lege sînt mulți și totdeauna se va găsi unul, pe care ministrul îl va pute invoca, drept pretext, pentru a nu permite constituirea și organizarea unui partid politic cu idei contrare ideilor sale. Și atunci libertatea politică, această frumoasă cucerire a secolului nostru, devine un cuvînt gol.

Ceea-ce însă nicăirea, în nici o țeară constituțională, nu se poate întempla, se întemplă în Ungaria, despre care legenda ne spune, că e „cea mai constituțională țeară din lume, după Anglia“. Ceea-ce pretutindenea ar fi considerat ca o absurditate ridicolă, în liberala și constituționala Ungarie e privit, dimpotrivă, ca ceva foarte natural.

Mai mult. Ceea-ce nici în Ungaria nu se întemplă cu celelalte partide politice, se întemplă când e vorba de Români, pentru-ca tot mai mult se se adeverească vorba, că naționalitățile nu sînt sustrase protecțiunii legilor și că trăiesc mulțumite, fericite și în voe.

Astfel, ministrul de interne Hieronymi, de pie amintire, prin ordinațiunea nr. 321, immanuată dui Dr. Ioan Rațiu, a sistat funcționarea partidului român, până-ce mai întăiu nu va avè incuviințarea guvernului, adică până-ce nu-și va face statute și până-ce guvernul nu le va aproba.

Ori-cât de paradoxal s'ar părè, lucrul așa este. O asemenea măsură s'a luat de un ministru, care era prezentat ca purtătorul ramurei de maslin, ca împăciuitorul și netezitorul asperităților în chestia naționalităților, — de dl Hieronymi.

Publicul știe cum 'și-a motivat ministrul dispozițiunea sa. (O motivare trebuia, — deși poate, că ar fi fost mai „liberal“, în înțeles maghiar, să nu motiveze nimic și să dea un ucaz, constatînd, că așa e înaltul d-sale bun-plac!)

Adunări și partide pe durata alegerilor, — zice în esență ordinațiunea, — se pot organiza, în virtutea art. 104 din legea electorală; reuniuni politice însă pe durată mai îndelungată și pentru acțiuni mai mari, mai largi, nu se pot organiza decât în baza unor statute aprobate de guvern.

Ce e partidul național român? — s'a întrebat ministrul. O reuniune pentru acțiuni mai mari, mai largi și mai îndelungate decât o perioadă electorală, — 'și-a răspuns el; — deci el trebuie să-și facă statute, să le prezente guvernului și acesta să le aproabe sau nu. Ear' până la confecționarea acestor statute ministrul găsește, că e o procedură liberală să suspende acțiunea partidului național român.

E drept, că, pe de altă parte, ministrul provoacă pe domnul Dr. Ioan Rațiu, se aducă această măsură la cunoștința conducătorilor partidului național român, spre conformare și orientare, — ceea-ce înseamnă, că el provoacă indirect o conferență a acestor conducători, pentru a se hotări asupra reorganizării partidului național român; totuși măsura de a 'i-se suspenda, fie și provisor, activitatea, este și rămâne arbitrară, anti-liberală.

Ori-cum fie, aceasta e deocamdată starea chestiunii, — și pentru a răspunde însărcinării ministeriale însesși dl Dr. Ioan Rațiu a lansat convocarea, ce ni-s'a trimis și nouă spre publicare, a unei conferențe a conducătorilor partidului național român pe ziua de 3/15 Maiu a. c., la Sibiu.

De ce nu s'a ținut conferența aceasta până acum? Dl. Dr. Ioan Rațiu o explică aceasta prin gravele împrejurări, ce ni-s'au creat din partea stăpînirii infuriate, îndată după istoricul proces al Memorandului și mai ales prin faptul, că pe vremea comunicării acelei ordinațiuni volnice, toți membrii osândiți ai comitetului erau puși sub cea mai strașnică pază polițiană, prin urmare cu deservire restrînși în libertatea lor personală, așa încât le era crește puțință a se întruni, ear' cătră sfîrșitul lui Iulie 1894, fură cu toții tirați între baionetele gendarmilor în negrele temnițe ungurești...

Sînt prea juste, prea convingătoare și prea cunoscute membrilor partidului național aceste argumente de forță majoră, decât a mai insista asupra lămuririi și interpretării lor.

Trece-vom deci mai departe.

După eșirea martirilor din temniți, s'au desfășurat spre adîncă durere a neamului românesc, evenimente triste în sinul comitetului și în parte și a partidului național. Au trebuit un lung șir de luni, până ce le-a reușit pe deplin celor buni a demasca în întreaga sa nuditate hida lor răutăte și a restabili adevărul, atacat cu atîta perversitate. Pacea și bunaînțelegere de odinioară a reînceput a incolți rapid în sufletele românești...

Ear' în urma tuturor acestora președintele partidului național a fost pus în sfîrșit în posibilitatea de a convoca conferența națională, a căreia inevitabilă ținere de mult se simția.

Convocarea conferenței s'a lansat, zările noastre naționale au publicat-o și la cetirea ei, de sigur, că întreg poporul românesc, din munți în văi, din hotare în hotare, va fi tresărit puternic de entuziasmul bucuriei, speranțele naționale vor fi renăscut cu nouă însuflețire, vechea energie și voință de luptă se va fi redeșteptat... căci zile mărețe, zile de mari acțiuni naționale se apropie.

Și sîntem cu deservire convinși, că nici un fruntaș român, nici o inimă românească nu va rămâne rece la caldă chemare a venerabilului lor șef, ci cu toții grăbi-vor veselnici a-și face și de astădată sacra datorință națională, participînd „uniți în cugete și simțiri“ la conferență.

Organizeze-se deci cât mai iute cluburile românești din toate cercurile electorale, spre a-și designa ca reprezentanți autorizați pe conducătorii partidului național, adică pe membrii conferențelor naționale din urmă.

Ear' în acele casuri, când un membru ar fi decedat în cursul vremii, alegă-și cu ori-ce preț alți membri noi, ca la nici un cas să nu rămână ele în lipsă de orientare asupra reorganizării partidului național.

Căci se tractează de cele mai vitale interese ale organizațiunii luptei noastre pentru existența națională, se tractează de reînvierea vechiului spirit de existență neclintită, de punerea partidului nostru național pe o basă cât mai deservită și mai cimentată și de perfectă restabilire a vechii discipline și bunaînțelegeri de odinioară în sinul membrilor partidului!

Luați deci cu toții aminte, conducători români, la aceste sincere cuvinte, îmbărbotați-vă, acum, ca și în trecut

pentru sfînta cauză națională, fiți earăși un cuget și o simțire, — veniți cu toții la convocata conferență.

Întreg neamul românesc o pretinde aceasta, și voi fii devotați ai acestui neam sînteți!

Austria antisemită. Ca prima urmare a rezolvirii în mod neașteptat, a chestiunii primarului din Viena, foile semnaleză demisiunea, în scurtă vreme, a locțiitorului provinciei Austria-de-jos, contele Kielmansegg.

Alegerea necesită prin demisiunea Drului Lueger, a noului primar, se va face Mercuri, 6 Maiu.

În sfîrșit se consideră drept lucru sigur, că viitoarea dietă a Austriei-de-jos, pentru care se vor face noile alegeri la toamnă, va avè majoritate antisemită.

Circularele millenare.

(sim.) Așadară s'a împlinit! Înălții nostri prelați au dat circulare, dispunînd sîrbătorirea și preamărirea milleniului maghiar în școale și biserici. Guvernul unguresc poate fi mulțumit, că bisericile române, la ordinul capilor lor — capi plecați — vor lua parte și ele la sîrbările millenare! Frumos spectacol ni-se deschide ochilor: totul se face din poruncă, — sîrbare din poruncă, bucurie din poruncă!... Ministrul a presupus, a știut chiar, că Românii nu vor sîrbători milleniul, nu vor face tîmbălău, ca patrioții pîntenaiți și perciunaiți, căci altfel n'ar fi aflat de lipsă a urni pe prelații nostri, îndemnându-i a da circulare. Înălții nostri prelați la rîndul lor, știind și ei, că Românii răci și indiferenți vor rămâne, s'au grăbit a satisface îndemnul — poruncă ministerială, dispunînd preoților și turmei păstorite de ei a cânta osana millenară. Astfel s'au urzit circularele, cari vor rămâne pe vecie o rușine pentru înălții slujitori ai bisericilor române, căci fie ele seci, cum sînt trei din ele, fie înfoțonate cu ori câte pene millenare, cum e circularul metropolitului Miron, ele glăsuiesc în esență astfel:

Tu biserică, Sionule românească, imbracă-te în vestminte de sîrbătoare și tu „iubit cler și popor“ înalță rugăciuni la cer și cântă imne de laudă la adresa aceluia, cari te persecută, cari te batjocoresc și hulesc, cari umblă să te ingenunche, cari te

nedreptățesc și te maltratează la toată ocaziunea... tu popor credincios și ascultător mulțumestelui Dumnezeu, că dușmanii tăi învrednicitu-s'au a se susține pe aceste plăuri o mie de ani și roagă-te, ca ei și în viitor să-și poată duce traiul în imbuibare, ca și în viitor să te poată tiranisa, cum tiranisează-te-au în decurs de 1000 de ani!!!

Estă tonul sinistru, ce răsună din circularele prelaților români! El este dejositor pentru un popor conștiu de sine, conștiu de drepturile, ce-i compet în statul, ea a căru susținere contribuie cu sînge și avere.

A trebuit deci din capul locului să marcăm aceasta, pentru ținuta noastră față de milleniu, precum apoi și istoria o va marca pe paginile ei imparțiale. Ori-cât de mult dorește guvernul și ori-cât de puțin „ager la vedere“ este poporul nostru, circularele nu-și vor ajunge scopul. Tot va avè el, poporul român atîta agerime, ca să vază ce și cum e bine să facă în fața sîrbărilor millenare, ca să se umilească și deosească pe sine, la niște porunci lugubre sau să se prezente lumii așa cum simte, cu fruntea senină și cu purtare demnă și resolută.

Va avè el mai departe atîta agerime, ca să știe aprefia și acele expectorări triste și nedemne de un Român, cari se cuprind în circularul Metropolitului Miron, la adresa partidului național.

P. S. Sa, în abateri de ceialalți arhieriei, a aflat de bine a da și de astădată o lovitură conducătorilor naționali ai poporului român. P. S. Sa află, că acestia s'obtrud de conducători ai poporului, și că ei „sădesc în inima lui ură, neîncredere și discordie“.

Ei, vezi dumneata, aceasta e vorbă, nu glumă! Mica ceată de sateliți slugarnici, ce încungură pe acest nefericit prelat, poate bate din palme, căci mare adevăr a grăit P. S. Sa. N'avem decât să analizăm lucrurile și vom vedè minunea.

Pe conducătorii naționali ai Românilor, nu Românii i-au ales, prin reprezentanții lor legali, în adunarea publică, concesă de autorități.

Pe conducătorii naționali nimenea nu-i iubește, de vocea lor nu ascultă.

„FOIȚA TRIBUNEI“

Chipul tău.

(Lenau).

Amurgul moare în Apus,
Și din a lui roșată...
Ved, căt de dulce și frumos
S'înceagă blînda-ți față!

Lin vine seara, și pe cer
Mii de făclii aprinde...
O, căt de tainic chipul tău
Din ele să desprinde!...

Al serii vînt misterios
Cu lacul șoptește...
Și chipul tău așa frumos
Din val ni-l descreștește!...

Pădurea geme, negrul cer
De fulgere tresare...
Dar' și prin fulger e eu ved
Tot scumpa-ți arătare!...

Privesc cum norii deși și grei
S'îndeasă rînduri-rînduri,
Precum în sufletu-mi apar
Chinuitoare gânduri!...

Vezi!... colo cerbul printre stînci,
Ca volbura dispăre...
A dispărut norocul meu!
Când oare-mi mai apare!?

Și am ajuns... eu nu știu cum,
La o vultoare-adăncă...
Rază de soare al ei fund
Nu-l șărutase încă!...

Eu însă vîd în noaptea ei
Ear' chipul tău, iubită...
Zimbește-așa de chemător...
S'ascult de-a lui ispită!...

Victor.

Dela iubileul „României-June“.

(Notițe și reflexiuni.)

Atunci, când colegii mei din Cluj m'au onorat cu invitarea de a lua și eu parte în deputația care avea să-l reprezinte la iubileul „României-June“, am ajuns într'un conflict de altcum foarte natural cu mine însumi.

De-oparte era inima, care îmi spunea și cerea insistent ca da să mă duc la tot cazul și eu. Mă ademenia cu plăcerile unei astfel de călătorii, îmi imagina toate acele lucruri mari și frumoase, ce le voi vedè în Viena.

De altă parte însă mîntea nu slăbia a nu-mi presenta pedecile și necazurile legate în mod fatal de un biet student și cari de atâtea-ori ne aduc la realitate din sborul cutezător în care ne poartă inima și fantasia tinerească.

Dacă în butul tuturor resoanelor minții am satisfăcut cerințelor inimii și învingînd toate pedecile pecuniare și morale, totuși am fost la iubileu, am fost, pentru-că un gând, un singur gând m'a însuflețit, m'a încalzit și 'mi-a dat puterea ca se pot face aceasta.

Gîndul acela era, că acolo în vechiul și împărătescul oraș Viena sub scutul și sub aripile „României-June“, îmi va fi dat să convin și voi pute stringe mîna frățască cu reprezentanții aleși ai întregii „României-June“, din toate provinciile unde răsună limbă românească.

„Dela Tisa pîn' la Mare“
„Dela Dunăre 'n Carpați“.

Inima îmi tresăria de bucurie, că la Viena voi pute asista la o adevărată sîrbare a întregii tinerimi române, de cari în timpurile de față avem atît de puțin.

E trecută deja o săptămână de când am plecat din Cluj, plin de iluzii și speranțe, și azi când din cauza vremii friguroase și ploioase stau închis în casă și cerc a-mi reamînti toate cele văzute și petrecute în s_cutul timp de trei zile cât am stat în Viena, îmi par ca un vis frumos sau ca „o veche de demult poveste“, pe care 'mi-o spune altul la ureche, pe când eu îl ascult cu drag.

Am și petrecut, ce-i drept, prea puțin timp în Viena și impresiile încă au fost cu mult mai puternice și au urmat cu mult prea repede după olaltă, decât ca se pot deveni stăpîn peste ele, să le rontuzesc, să le arangiez pentru-ca se pot presta ceva armonios și întreg.

Cu toate aceste voi încerca.

Pe drum.

Orașul în care sîntem siliți a ne tînji cei mai frumoși ani ai tineretii un număr considerabil de universitari români, nu are în sine nimica atrăgător, nimic ceea-ce ne-ar lega de el cu simpatii deosebite.

Ba tocmai din contră sînt destule momente, cari adesea ne fac vieța nesuferită, ca bună-oraă șovinismul exclusivist până la ridicol al locuitorilor lui, sau micile șicane și insulte ce avem să le îndurăm adesea ziua în ameză mare dela ori-ce gură-cască, pentru-că ținem să vorbim în dulcea noastră limbă,

Și cu toate acestea nu știu de ce și nu știu cum, dar' când m'am vîzut în trenul care avea să mă ducă departe, departe, când 'mi-am luat adio dela amiciei mei, cari veniseră în număr mare la gară; o simțire ciudată m'a cuprins, parcă îmi părea rău că mă depărtez din Cluj.

Încă o stringere de mîna, încă o fluturare de batistă cătră amicii rămași acasă și trenul dispăre cu mine cu celeritate progresivă printre vîile șerpuitoare și atît de romantice prin cari trebuie se străbată, până-ce apucă la larg pe pusta Ungariei.

Pe când plecase trenul din Cluj, se meteca deja ziua cu noaptea și astfel trebuia se abzie de plăcerea de a mai admira regiunile atît pe pictorești.

M'am așezat în colțul rezervat pentru mine al cupeului tixit de niște voiajiori și comercianți lărmuitori, și neaflînd pe nime cu cine aș fi putut încege vre-o discuție interesantă, 'mi-am răzimat capul de o pernă, lăsînd gîndurilor frîne libere.

Și ele nu au sburat departe, ci s'au întors earăși la Cluj, la prietenii lăsați acolo.

'Mi-am reamintit toate povețele și gumele lor vesele. Fiecare din ei 'mi-a comunicat câte ceva și dela fiecare aveam un poemelnic întreg de amici și cunoscuți cu cari aveam se fac „negreșit“ cunoștință în Viena și căroră trebuia să le împărtășesc earăși „negreșit“ un nesfîrșit șir de salutări și îmbrățișeri...

Nu mai cel-ce a călătorit o noapte întregă pe tren fără-ca se poată dormi de loc din cauza mulțimii pasagerilor, poate aprefia bucuria ce am simțit-o, când am vîzut pe cei din cupeul meu coborîndu-se rînd pe rînd,

așa că în cîrînd m'am putut culca comod, și apoi las' de nu 'ți-am tras un drăguț de somn, din care nu m'a trezit numai glasul neprietenos al conductorului, care-mi spunea că am ajuns în Pesta.

Drumul din Pesta până la Viena a fost mai interesant, nu numai pentru-că era ziua, ci și pentru-că acum nu mai eram singur.

În Pesta anume am dat încă de 2 tineri, cari mergeau și ei la Viena. Unul un clujan, „filosof-tericul meu amic“, care plecase cu o zi mai iute din Cluj, celalalt un coleg din Pesta, de profesiune brav conducător al tinerimii din capitală.

Între sticlele cu bere din restaurantul trenului și între discuțe interesante, vremea a trecut pe nesimțite, așa că numai ne-am mirat când am ajuns la graniță.

Deodată încruntații și puțin civilizații conducători ungurești au dispărut ca în pămînt dimpreună cu asurzitoarele lor „mehet“, și locul lor l-au ocupat oficanții nemfi.

Eram pe pămînt austriac.

Nu sînt aderent al politicii tradiționale, nici nu prea dau mult pe politicii aceia, cari așteaptă mîntuirea poporului român numai dela Viena, și cu toate acestea când m'am vîzut prima-oraă pe pămîntul Austriei, niște sentimente extraordinare 'mi-au copleșit sufletul, și cari sîmănau tare mult cu acele de cari am fost cuprins în momentul când am eăleat prima-oraă pe pămîntul sfînt al României libere.

Să poate că extasierea mea atunci a fost mai puternică, fiindcă mă aflam pe pămîntul fraților mei de o lege și limbă, dar' că în amîndouă casurile am răsuflet mai li-

Conducătorii naționali conduc poporul la rău, îi fac numai pagube, căci nu ei au ridicat prestigiul numelui de Român, ei l-au deșos.

Conducătorii naționali dau exemplu rău poporului, căci doar pentru aceea au fost zăvorâți în temnițe, jertfându-se pentru cauza română.

Ear' eu, metropolitul Miron, ce fac?

Când a fost vacant scaunul arhiepiscop al lui Șaguna, nu m'am obtrus

bisericii și poporului românesc cu ajutorul guvernului maghiar.

Eu, cu ajutorul preaiubitului bărbat al nepoatei, nu obtrud bisericii unii din cei mai slabi funcționari bisericești la consistor și în afară.

Eu, tot cu ajutorul și la sfatul preaiubitei mele rude, nu vreau să-mi obtrud vederile mele politice, singure fericitoare, impunând, în secl. al XIX. „Telegraful Român” cu forța preoției.

Eu nu mă obtrud sinodului arhiepiscopesc, declarând a nu merge cu repre-

sentanții bisericii, dacă ei hotărăsc altcum, decum vreau eu.

Eu dau exemple bune popoului meu, prin activitatea mea neobosită și zelul pentru biserică și școală.

Așa a rezonat P. S. Sa, ear' tu popor românesc, deși ești, după-cum te caracterizează Excelența Sa, „mai mult blând la fire, decât ager la vederi”, vei ști aprepia demnele Sale rezonante.

Difficile est satyram non scribere.

Dar' lucrul acesta mai are și o

altă parte. Excelența Sa, de câte-ori are ocaziune, sau cu vorbele proprii „mediat și imediat”, se încearcă, dar' natural, fără rezultat a discredita pe iubiiții nostri conducători. Dacă însă în jos la popor nu-și ajunge scopul, și-l ajunge în sus la guvern. Loviturile, ce le dă P. S. Sa partidului național, sunt tot atâtea însușiri la guvern, sunt tot atâtea probe de bun patriot. Ce se-i faci? Plutește și P. S. Sa în apele patriotismului șovinistic de azi. Ori nu vedem, ca mulți „patrioți” fac carieră și se sus-

țin în posturile lor prin aceea, că denunță sistematic pe Români. P. S. Sa încă urmează o cale analoagă: lovește în națiunea sa, ca să-și câștige merite la guvern. Și aceasta nici n'a rămas fără efect. Foile maghiare, precum „Kolozsvár” și „Budap. Hirlap” laudă acest pasagi din circular și-l află de foarte patriotic.

Se putea oare ca Metropolitul Miron se între în al „doilea milleniu”, fără-ca se aibă la activul seu un nou merit patriotic?

Album millenar.

Circularul millenar al episcopului I. Mețianu dela Arad.

Prea onorabilor protopresbiteri și onorată preoție din eparchia Aradului.

În decursul acestui an împlinindu-se o mie de ani dela întemeierea statului nostru ungar, din considerare la acest moment însemnat, în istoria iubitei noastre patrii, înaltul guvern al țării, cu prea grațiosul consens al Măiestății Sale gloriosului nostru împărat și Rege, a aflat de bine a dispune sărberea acestui milleniu în mod solemn.

Cel mai însemnat moment al acestei rari sărbări, are să fie mulțumita noastră către prea bunul Dumnezeu, pentru-că pe lângă toate vicisitudinile câte au obvenit în restimpul cel îndelungat de o mie de ani, ne-a conservat și scutit iubita noastră patrie comună, Ungaria, și ne-a ocrotit și pe noi, dimpreună cu celelalte surori popoare conlocuitoare, sub scutul seu cel puternic.

Întru împlinirea acestei datorințe patriotice, la care sîntem provocați și de Excelența Sa domnul ministru reg. ung. de culte și învățămînt, poftim pe onorata noastră preoție, ca în Duminecă din 28 Aprilie a. c. cîind vechiu (10 Maiu a. c. cîind. nou), pe lângă îndatinalul serviciu divin, să țină și doxologia de mulțumită, înălțînd rugăciuni la cer, și implorînd conservarea și prosperarea și mai departe a iubitei noastre patrii comune, precum și conservarea, ocrotirea și prosperarea noastră dimpreună cu a tuturor celorlalte surori popoare conlocuitoare, în pace, dragoste și bună înțelegere: ear' Măiestății Sale gloriosului nostru împărat și Rege Francisc Iosif I., cerîndu-i dela atotputernicul Dumnezeu, îndelungată și fericită domnire, întru fericirea și a număroaselor sale popoare, avînd a se cânta și imnul popular pentru Monarch, sub decursul împărțirii anaforei.

La acea sărbare să se invite și directoriile civile din loc, precum și învățătorii cu școlarii.

După terminarea serviciului divin, preoții aluitori să arete și poporului însemnătatea sărbării, într-o vorbire acomodată: ear' după bîr, atunci cînd am lăsat Ungaria în urma mea — atîta e sigur. Starea mea sufletească avea multă analogie cu a omului care scapă la aer curat dintr-o chilie a cărei atmosferă otrăvită îl amenință cu înădușire.

Azi am în mîna cheia explicării a acestor sentimente curioase, pe cari le-am simțit prima-ori la trecerea mea prin Predeal și cari s'au repetat analog cînd am trecut peste Leitha în Austria.

Adevărul acesta e trist și deprimător mai ales pentru noi Români, pentru-că el merge în contul nostru.

E știut cît de mult țin Români la locurile acele unde s'au născut, au crescut, unde fi sînt îngropați moșii și strămoșii lui.

Cîntarea:

„Fie pînea cît de rea,
„Tot mai bine 'n țeara mea”

nu este numai vorbă goală, ci e foarte caracteristică.

Foarte puternice trebuie să fie deci motivele, cari l-au adus pe Român acolo, ca să se simtă mai bine, mai liber în străini ca în patria sa.

E o chestiune aceasta, care ar putea da de gîndit celor dela putere. Dar' vorba Românului „bate doba la urechia surdului”...

Au fost 2 ore după amiază, cînd am sosit în Viena. La gară ne aștepta un simpatetic tehnic de prin Bănat, pe care l-am recunoscut imediat de pe frumosul tricolor român ce-l purta la piept și pe care erau gravate cu litere de aur cuvintele „România-Jună”.

(Va urma).

încheierea astului bisericesc de sărbare, învătătorii cu elevii să se reîntoarcă la școală, care va fi a se înfrumuseța în mod corespunzător, în ziua premergătoare, cînd nu se vor ține prelegeri, pentru-ca și învățătorii într-o vorbire potrivită să arete elevilor însemnătatea sărbării.

În fine întru eternizarea acestei sărbări, învățătorii cu elevii vor planta și o seamă de pomi roditori în grădina școlii.

Convinși că onorata preoție își va împlini și această datorință în mod corespunzător, cu binecuvîntarea arhiepiscopă, am rămas.

Arad, în 12/24 Aprilie 1896.

Al vostru tuturor

de binevoitor:

Ioan Mețianu,
episcopul Aradului.

O fițuică grețoasă jidano-oficioasă.

Din Judepesta nației singure alcătuitoare de stat și îmbetrînite (după *Erdélyi Híradó*) prea de timpuriu, ne vine regulat, fiecare număr, al fițuicelito-grafate, poreclite „Pester Correspondenz”. Fițuica aceasta grețoasă a fost fondată, acum 32 de ani, prin niște Jidani, cu scop, bine înțelese, de a face gheșefuri pe lângă guvern, prin urmare trăește din fonduri secrete. Se înțelege, că n'are nici un abonent, ear' pentru a înșela lumea și mai bine, pune prețul abonamentului: 300 fi. pe an. Redactorii ei responsabili și neresponsabili sînt toți Jidani. Fițuica e arhioficioasă, adică strică hărți numai și numai cu cele scrise în ministere.

Deși n'am cerut-o nici odată, totuși Jidanașii ei ni-o trimit gratis și franco; dar' nu extragem nici-odată din ea ceva, prea e scrisă în mod greșos. Facem însă de astă-dată excepție și vom reproduce din articolul ei dela 29 Aprilie, scris despre milleniu unele părți, care de sigur vor revolta și agita pe popoarele nemaghiare, ear' mai ales pe noi Români mai mult decât vre-un articol vehement scris de noi. Ascultați, deci, ce impertinențe murdare, ce obrăznicii, ce insulte își permite Bănffy la adresa noastră, prin Jidanașii sei gras plătiți:

„Frații-ne proprii, însă, privesc expoziția noastră cu căutături invidioase, proprii nostri frați, pe cari vom să-i îmbrățișem cu bucurie în dispoziție de spirite sărbătorească în care ne aflăm.

„O parte mare, considerabilă a naționalităților din Ungaria vrea să se lipsească dela participarea la sărbările noastre, la expoziția noastră.

„Frații nostri Sîrbi se vor lăsa încă să fie îndemnați a lua parte la gloria patriei comune. Cu inimă amărită vom simți lipsa de cei ce se vor absentă și conștiința noastră de sine va suferi din cauza aceasta.

„Tot-mai aceia pecari i-am ținut de ai noștri, fie în timp de veselie, fie în timp de retriște, pentru a căror independență am adus jertfă avere-ne și sângele; dacă voesc să stee departe de bucuria noastră și ne invideză cînd noi ne bucurăm, noi nu ne supărăm pentru aceasta pe ei, mai curînd avem milă de ei. Nefericit e omul, care nu poate să se veselească; decăzută e națiunea, care nu se poate însufleți.

„Ear' frații noștrii Români voesc să meargă cu un pas mai departe și a ridica protest contra sărbărilor millenare, înaintea Europei întregi, prin adunări de protestare. Voesc să se plîngă Europei, că această țeară pe care a dobîndit-o strămoșii noștri, pe care eroii noștri au dat-o cu sângele lor și au pîștrat-o, au consolidat-o în mijlocul a mii și mii de pericole, națiunea ungară (!) n'are drept, a sărbători milleniul. Națiunea

ungară a fost totdeauna maritimă-ă față cu naționalitățile ei (!); ea a lăsat totdeauna drum liber dezvoltărilor culturale; a respectat și ocrotit credința lor, limba, moravurile și datinile. Prosperarea, progresul, dezvoltarea naționalităților au fost în Ungaria totdeauna asigurate dela Carpați până la Adria.

„Națiunea ungară a fost în ori-ce moment gata a se jertfi pentru naționalitățile ei; ele întodeuna au fost considerate ca cetățeni, compatrioți și frați, dacă voiau să conclueze la mărirea patriei. Dacă însă frații noștri Români își vor duce la îndeplinire planul, de a ne acusa înaintea Europei, că-i asuprim, sugrumăm și despoiem de libertatea lor, nu mai vom vedea în ei pe fratele încă-păținat, nici pe amicul ori tovarășul, ci pe trădătorul perfid.

„Brațul puternic și vînjos, care a întemeiat această patrie și o apără timp de 1000 de ani, la Răsărit împotriva barbariei, ear' la Apus împotriva lăcomiei popoarelor civilizate, brațul acela puternic și vînjos, care s'a luptat în contra a o mie de dușmani și nu s'a dat înapoi în aceste primejdii: acest braț nu va mai ocroti această naționalitate cu pumnul seu și sabia lui.

„Fie ca aceste cuvinte să pătrundă în părțile cele mai Sudice ale Ardealului și a face pe Români noștri să recunoască, că noi am avé motive de a ne mânia, ear' nu ei; că le oferim mîna dreaptă de pace și voim să-i conducem acolo, unde un Monarch înalt-țat, o Regină adorată, întreaga C-ri domnitoare Europa toată se pleacă dinaintea mării, gloriei și istoriei strălucite și admiră națiunea, care a rămas totdeauna aceeași față cu prietenii și frații ei, cu dușmanii și pismașii ei timp de 1000 ani... etc. etc.

Nu-i așa că e revoltător? Nici atât pentru usul intern, cât din cauza străinătății, pe care vrea „caporalul suprem de panduri”, poreclit și Bănffy; și o înșele cu astfel de impertinente minciuni și insulte la adresa naționalităților. Nu ne vom ocupa cu analizarea lor, căci prea sînt jidănești, murdare; ci mai ales protestăm, că pe astfel de vîrsături mîrșave se aruncă banii storși dela noi, bani agonisiți cu grea muncă, și virțiți în buzunarele Ovirelor înșelători.

Bănffy, oprește-te cel puțin pe această cale!

Alba-Iulia și milleniul.

— Scrioare particulară. —

Alba-Iulia, 1 Maiu 1896.

Azi-dimineață, ca-și-cînd ar fi fost începutul oficios al milleniului stradele au fost percurse de bande (pompiieri militari și țigani, cîntînd marșuri ungurești.

De câteva zile prin localuri și pe cornuri de stradă atîrnă plcate mari încadrate în tricolor maghiar, prin care publicul e provocat să sîrbeze milleniul și patrioții să-și ilumineze casele.

Apelul acesta e tipărit în două limbi: ungurește și — românește! Dar' o românească stricată, Doamne ferește.

„Cu sentiri sînte” — zice apelul, — să ne apropiem de altarul patriei... E interesant că alte publicațiuni nu se fac decât ungurește, ear' aceasta a dat-o și într-o limbă, care ori și cum, dar' seamănă a românește. Astfel vreau Jidano Maghiarii din fruntea orașului, să captiveze bunăvoința românilor.

Sperăm însă, că se vor înșela.

Români nu vor participa, și nici nu vor ilumina, decât cei-ce s'au tem de spargerea ferestrelor.

Între cei amenințați deja cu această operă patriotică este dl advocat Rubin Patița, care se va îngriji însă ca să-și păzească casele de oventualii „vandali”.

Știrea despre meetingul studențimii vieneze a făcut foarte bună impresiune aici.

Vă fac atenți, că precum am auzit, inspectorii de școle au împărțit bilete gratuite printre învățătorii români, ca să meargă la Pesta pe 2 Maiu.

Un stupid și caraghios

(ori sînt mai mulți?)

Hotărît Gáll Józsi își închipuiește că este cel mai stupid și cel mai caraghios Român de pe fața pămîntului. Ba nu! sînt o (trucă și mai stupizi și mai caraghioși decât el, deși nu ne aducem tocmai de numele lor momentan aminte, ba poate nici nu-i cunoaștem personal, dar' cel puțin presupunem că există încă Români mai stupizi și mai caraghioși decât Józska, poreclit și Gáll. Dar' dacă Gáll Józsi cu ori-ce preț vrea să stăruască pe lângă închipuirea sa, dacă tocmai ține a fi într'adevăr ceea-ce-și închipuie numai, bine! să-i facem pe voe, să nu-i stricăm bucuria, căci sîrmanul și așa are puțină bucurie pe lumea asta. Prin urmare, nu mai protestăm, nu mai obiectăm, fie așa cum se crede el. Și în urma urmelor, chiar de ce nu? Are destule merite și dovezi pentru această închipuire.

Eată cel mai nou al lui merit, cea mai nouă dovadă pentru a fi într'adevăr privit ca cel mai stupid și cel mai caraghios Român. Știți ce bătăranie a comis earăși Józska? Nici mai mult nici mai puțin decât că si el, Român verde ca stejarul, adresează „o circulară millenară”, sau fi zice „Apel” către Români din Ardeal și Ungaria, ca să sîrbeze cu „frații Maghiari”, apoteosa, în dimensiuni uriașe, a fițelului de aur, la picioarele căruia se tăvălesc chipurile pitice ale urmașilor lui Árpád. Și nu a rămas nici singur, Józska, în acțiunea sa româno-patriotică; cel puțin după-cum spu folie jidano-maghiare sosite azi-dimineață, care toate publică apelul Românului nostru verde ca stejarul și nefrînt; ci „Manifestul” — caraghiosic este, zic foile, iscalit și de „deputații de naționalitate română care se află în Budapesta”. Numele acestora însă nu publică foile nici unu, ceea-ce de sigur ar fi făcut-o cu litere grase, dacă ar fi adevărat; prin urmare și aici ori Józska a zis minciună foilor jidane, ori acestea compromit pe Józska prin minciuni. Care e adevărul?

Zău nu glumim; Gáll, poreclit și Józska, a stors din sudoarea creierilor sei un Apel millenar. Ear' ascultați o (trucă din năzdrăvaniile boierești româno-patriotice ale sîrmanului magnat:

„Dacă facem o reprivire asupra trecutului patriei noastre, vedem, că una din perioadele ei cele mai strălucite a fost aceea, cînd Români stăteau alături cu Unguri, apărînd astfel patria și creștinismul în contra năvălirilor semilunei, cînd numeroși nobili români se distinseser prin faptele lor vitejești și cînd numeroși ostași români își eluptaseră titlul de nobil prin eroismul lor... Strămoșii noștri români au slujit patriei în războaie cu înasuflețire și cu credință neșruncinabilă; astfel s'au urcat până la cele mai înalte poziții și s'au câștigat merite neveștejite. Oare astăzi patria nu este și a noastră? Sîntem noi oare străini încă? (Józska nu știe nimic despre *idegen ajku polgárok!* Ce șiret nu-i așa? Red. „Tribunei”). Da, este și a noastră; noi nu sîntem străini în ea. Nobili noștri se bucurau (observați pe lângă bătărania în fond și imperfectul verbului. Red. „Tribunei”) de aceleași drepturi ca și ceilalți nobili...

„Statul nostru este un stat constituțional. (Ce zvezec e Józska, poreclit și Gáll! El nici atîta nu știe, că însuși foile maghiare, ba chiar Apponyi a zis, că Ungaria e stat polițienesc par excellence. Sîrmanul Józska. Red. „Tribunei”); și aceasta oferă garanță, că în cadrul libertății generale putem să ne păstrăm și să ne cultivăm naționalitatea; că pretenșiunile noastre la influența asupra afacerilor publice și la reprezentanță pot să fie validate pe temeiul dreptății (Bănffy—Gáll-iste, nu-i așa, Józska? Red. „Tribunei”), în consonanță cu interesele statului. (Uite, uite, ce diplomat reșinaro-șirean

s'a făcut prostănacul de Józska! Red. „Trib.”) Că lupta pentru aceste pretențiuni încă dăinuiește și că organele opinii publice în Ungaria stau pe un punct de vedere mai aspru, aceasta nu este motiv în destul de tare pentru o așa de mare amărăciune, înecat să ne ținem busumflați departe de sărbările patriei...

„Dar' dacă o sărbare a patriei, dacă interesele comune ale țării stau pe tapet, trebuie lăsat la o parte ori-ce necaz, ori-ce amărăciune și toți să se unească întru sărberea comună, într-o luptă comună...

„Dorînd așadar dezvoltarea naționalității noastre, trebuie să ne nisum într'acolo, a nu se atinge de singuranța acestui asil, a nu oferi dușmanilor statului ungar nici umbră de speranță, că pot conta pe concursul nostru în tendențele lor de a dărîma statul nostru...

„Așadar” să sîrbăm această sărbare ca o sărbare comună a patriei cu frații noștri Unguri; să ne dăm silință, a-i câștiga în totdeauna prin purtarea noastră; atunci de sigur ne vom înțelege mai curînd, decât retrăgîndu-ne busumflați”.

Scumpe cetitorule! De sigur ești supărat, că ne-am permis a reproduce atîta din năzdrăvaniile individului ridicol, care aude pe numele de Gáll Józsi. Iartă-ne, scumpe cetitorule! Recunoaștem, că am păcătuit, că te-am păcălit cu o parte a abonamentului, umplînd atîta spațiu cu prostiile fără margini ale unei făpturi antidiluviane, sau cel puțin din veacul al XIII-lea dinaintea creării lumii.

Iartă-ne, cetitorule; n'am vrut altceva decât să-i dăm și lui Józska odată loc în coloanele „Tribunei”, să-i facem pe voe, căci a vrut să dovedească și el, singur prin sine însuși, că realitate este ceea-ce-și închipuiește: că adevărat este cel mai stupid și caraghios dintre Români.

(Și încă ceva pe șoptite ce însuși Józska ne-a scris: „i-s'a părut cel mai potrivit privilegiu, zice sîrmanul, pentru a câștiga titlul de „baronie”, după care atît de amar de vreme l'nește, înecat n'are pace nici acasă, nici rugare, nici în somn).

În fine o rează: să vă fie milă cînd va veni în mijlocul vostru.

REVISTA PRESEI.

„Gazeta Transilvaniei” (nr. 88) scrie un prim-articol despre „milleniul unguresc” în care constată că:

„scopul adevărat al acestor costisitoare sărbări este glorificarea rasei maghiare și a stăpînirii ei peste întreg complexul țărilor al popoarelor, ce compun regatul ungar de azi”.

Expune apoi ideea maghiarisării pacifice, prin cultură, a lui Széthy și cea a maghiarisării violente, prin forță, a lui Kossuth, care a preponderat, așa încît sistemul actual de guvernare e basat pe

„spiritul intoleranței și al exclusivismului de rasă, pe care numai o semîntie curată asiatică și după o mie de ani de petrecere în mijlocul Europei culte, l'a putut scoate la iveală, îmbrăcîndu-l în haina înșelătoare a civilizației moderne”.

Cînd însă merg așa departe — continuă „Gazeta” — ca sub forma și cu privilegiul sărbărilor millenare să vrea să stoarcă dela Europa cultă recunoașterea și sancționarea actelor lor îndreptate în contra limbii, a culturii, a libertății și a existenței naționale a Românilor, Slovacilor și Germanilor din acest stat: aceasta este mai mult decât cutezanță, este curată demență”.

În sfîrșit vorbind despre verdictul Europei asupra sărbărilor millenare, „Gazeta” încheie astfel:

„Verdictul Europei va fi, sîntem siguri: E frumos tot ce faceți pentru înaintarea rasei voastre; dar' fiți mai înțînii drepti, ca să puteți fi liberi și vrednici de neafîrnarea la care aspirați! Numai atunci veți merita într'adevăr numele de „nație europeană”!

„Dreptatea” (nr. 87) încă tractează la locul de frunte despre milleniu, într'un articol intitulat: „Nălăutele pe gar-

duri". Descrie tendența febrilă a Maghiarilor de a se prezenta străinătății în colorile cele mai strălucite și graba mare de a termina cu pregătirea „millenare”.

„Dar” — zice „Dreptatea” — casnicii încă nu sînt gata cu nălautele. Nu numai gardurile colibelor mărunt de prin comitate, ci chiar și palatele cele mai pompoase ale capitalei sînt pline încărcate cu nălaute. Din fereastră în fereastră și până chiar la palatul țerii se vîd sfoarele întinse gata, pe cari permanent se vor înșira, ca să se ște la soare, nălautele și dinșre de toate soiurile: drence oficiale, drence patriotice, drence comune, drence de toate categoriile, drence polițiene ș. a.”

Arată apoi, ca toate sforțările stăpînitărilor actuali de a ascunde miseriile țerii, vor fi zadarnice, de oare-ce:

„Ușurătatea creditară, un concept elastic în promptitudinea serviciului public, o scrupuloasă împănare cu tradiționalul „teremette”, sistemul cu „bacșurile” etc. etc., vor dovedi ad oculos, că acest „stat cultural” este nu numai tînd, dar și abia la începutul începutului, este chiar anafabotul în ceea-ce privește calitatea unui „stat cultural”, fiindcă în sistemul actual el încă n'a ajuns a se desbrăca de tradiținea cu „nobile officium” cu toate conceptele sale deosebite-particularitate despre drept și nedrept, despre libertate și volnicie”.

La

Abonament lunar

pentru Maiu st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

CRONICĂ

Sibiin, 2 Maiu n. 1896.

Regele României membru al societății geografice. Cetim în „Epoca”: În ședința solemnă de Sămbătă seara, „Societatea imperială și regală de geografie” din Viena a proclamat pe M. S. Regele României membru de onoare.

Întrunirea studenților din București. Cetim în „Gazeta” din București: Studenții au hotărît în întrunirea ce s'a ținut Joi seara în sala Orfeu, să convoace pe ziua de 23 Maiu un mare meeting de protestare contra milleniului. Tot cu această ocaziune se va lansa de către studenți și un protest contra sîrbărilor millenare.

Proces aminat. Din Alba-Iulia ni-se scrie: Pertractarea procesului de agitație, intentat părintelui Ioan P. Păcurar și învățătorului N. Făgărășan din Tîr, care era fixată pe ziua de 7 Maiu a. c., la cererea procurorului s'a aminat pe timp nehotărît, precum se vorbește *ad calendar graecus*. Ce-o fi îndemnat la acest pas pe zeloșii paznici ai statului?...

Di Traian Murășan la Viena. Primim știrea din Viena, că în 29 Aprilie n. a concertat acolo cunoscutul și renumitul artist român, dl Traian Murășan, înaintea unui public foarte numeros și distins. Succesul a fost splendid. Amănuntele ni-se vor comunica.

Avansări în familia regală. Foia ordinațiilor militare din Viena anunță următoarele avansări a A. V. L. L. I. R. în armata comună: Archiducii Franz Ferdinand și Eugen au fost numiți de locotenenți-mareșali campestri, Archiducele Petter Ferdinand de locotenent, genl Archiducele Leopold Salvator de general-major.

† Traian Demetrescu. Înregistrăm după foile din România cu cel mai profund regret înctetarea din viață a talentatului poet și novelist Traian Demetrescu, în tîmplă din Craiova. Decedatul avea numai 30 de ani și moartea prematură o deplâng toți aceia, cari l-au cunoscut în persoană și din scrieri. Schițele, novelele și drăgălașele-i poezii sînt cunoscute de toți aceia, cari literaturii noastre moderne l-au dat vre-o atențiune. Eminent stilist și talent frunțos poetic, el și-a dobîndit un loc sigur în literatura noastră. Vom reveni cu proximalul prilegiu.

Prăvălia însoțirii meseriașilor români are a îndura fel de fel de șicanări și miserii din partea a tot soiul de dușmani: nepriceperea, rea voință, pizma, calomnia, lăcomia, etc. etc. E de datorita fiecărui Român cinstit a o sprigini în lupta ei cu acești dușmani, cu atât mai mult cît este a meseriașilor, cari cu riscul propriei lor averi, după-cum recere sistemul Raiffeisen au fondat-o, au deschis-o cu modestele lor puteri. Dacă va fi spriginită, așa cum o pretind interesele naționale bine pricepute, ea va merge spre un viitor strălucit.

Basarabia la încoronarea Țarului. Nobilimea basarabeană (română) va fi reprezentată la sîrbările încoronării Țarului de către d-nii Chiriac și Lazou, mari proprietari. Cu această ocaziune delegații nobilimii basarabene vor remite Țarului o petițiune, iscalită de întreaga nobilime basarabeană, în cap cu mareșalul ei, dl Alexandru Catargi, cerînd permisiunea, de a se introduce în bisericile, ale căror enoriași sînt Români, serviciul divin în limba română și cărțile biseri-

cești românești. Considerațiunea, pe care se întemeiază petițiunea, recomandată de episcopul de Chișineu I. P. S. Pavel, este, că din cauza necunoștinței limbii ruse, s'a lăsat o nepăsare religioasă în poporațiunea română — care neapărat trebuie combătută.

Necrolog. Subscriși cu adănea dureri aducem la cunoștință, că mult iubita noastră soră, matusă și binefăcătoare Maria Moldovan Bucsa, proprietăreasă, din Mediaș fundat. a reuniunii femeilor rom. din Mediaș și giur, după scurte suferințe, în etate de 72 ani, a răposat în domnul azi la 7 ore d. m. Însmormentarea s'a întîmplat Sămbătă d. a. la 3 ore în cimitirul rom.-cat. în mommentul familiar. Fie-ți Țărna ușoară și amintirea eternă. Mediaș, 30 Aprilie 1896. Familia întristată.

„Transilvania”, organul Asociațiunii transilvane, editat în Sibiin de dl Dr. C. Diaconovich, secretarul Asociațiunii, are în numărul seu mai recent (IV—V) pe Aprilie și Maiu, următorul bogat și variat cuprins:

SUMAR:

„Scrierea verticală” din punct de vedere igienic. — Dr. P. Süßmann, de Dr. Beu. — „Aerul” de Dr. Pop. — „Concurs literar” (II. Premiul de dietetică populară). — „Academia română”. — „Seara” de G. Sajaktzis, stud. philos. — Știință, literatură și artă: „Societatea geografică română”. — „Carte de citire pentru clasa IV gimnasială, reală și pentru școlile superioare de fete”, de Virgil Onișiu, directorul gimnasiunii române din Brașov, recenziune de Dr. V. B. — Reviste. — Bibliografie. — Economie: „Insoțirile de credit, de Dr. F. W. Raiffeisen”. — „Albina”. — „Astra”: Dr. Gustav Weigand. — „Enciclopedia Română”. — Partea oficială: Procesele verbale din ședințele comitetului Asociațiunii transilvane, dela 5 Martie și 2 Aprilie 1896. — Consemnarea taxelor de membri intrate în cuartatul I. din 1896. — Contribuiri la fondul „George Barițiu”.

Circul Karoly. Astăzi, Sămbătă, în 2 Maiu n. are loc reprezentațiunea de deschidere cu un program ales. Măne, Duminecă, vor fi 2 reprezentațiuni, la 4 ore d. a și la 8 ore seara.

Din public. *)

Streza-Cârțioara, Ianuarie 1896.

Onorată Redacțiune!

În nr. 21 din 1895 al prețutului ziar „Tribuna”, sub titlul „Iuda vînzătorul”, părintele Pavel Monea, directorul meu școlar, m'a acusat înaintea opiniunii publice cu niște lucruri, cari dacă s'ar fi adevărit, ar fi trebuit să mă scărbesc eu însumi de mine.

Anume era vorba, că erezii familiei boer-nale Bogdan din Arpașul-interior a făcut vînzător un munte aflător pe hotarul comunei noastre, și că în scopul cumpărării numitul preot cu alți frunțași și cu mine am făcut tovarășie, am împrumutat cu toții banii, pe urmă eu — Iuda vînzătorul — am defraudat banii împrumutați și fără știrea tovarășilor am vîndut dreptul meu și al lor unei firme jidovești pentru un câștig de 800 fl. Din aceasta cauză — scria numitul părinte — am fost arestat cu gendarmi, acusat la criminal, am fost îmbat în „Tribuna” cu „8 cr. sîl” mi vîd de treabă; ba urmașul apostolilor, ca directorul școlii mele, prin elevii mei mi-a îmbat ștreangul ca să mă spînzur. Și în fine cerea tot în „Tribuna”, că Preavenabilul consistor să mă suspendeze din post etc. etc., lucruri neadeverate și demne de vrednicul preot Pavel Monea cel gălcevit, care de 15 ani n'a servit la altarul Domnului de atâtea ori, câte procese criminale și de toată categoria a purtat pe la judecătoriile, pe cari zilnic le antișambrează până și cu cei din urmă proletari, așa că în „Țeara-Ţolului” a devenit proverbial.

Atacul perfid ce mi-l-a făcut vulpoiul certareț m'a durut cu atât mai mult, cu cât onorata redacțiune luând încrederea numitului și sedusă de el nu mi-a deschis atunci coloanele ziarului ca se mî rectific, ci luând o scurtă notiță din rectificarea mea, la care am aludat și adevărită subscris de oameni competenți — a declarat, că consideră incidentul de încheiat, până-ce asupra se va pertracta la judecătorie. Acum după-ce am cerut părintelui Monea și soții, cari m'au terfelit înaintea publicului, s'au aflat nebasate chiar și înaintea tribunalului din Brașov, care prin sentința din 17 Decembrie 1895 nr. 6513/1895, pe care o alătură în copie, a sistat continuarea procesului, subscrisul revin la promisiunea onoratei redacțiuni și mă rog a da loc în coloanele „Tribunei” următoarele:

Declarațiuni:

Toate bărfelile necreștinești și acușele sfruntate, cu cari domnul preot Pavel Monea din Streza-Cârțioara m'a înținat înaintea opiniunii publice, le declar de niște minciuni nedemne pentru o față bisericească, și aceasta o fac pe baza suscităte sentențe a tribunalului regesc din Brașov, care după-ce am dovedit cu martori și cu acte, că n'am vîndut dreptul nimărui și n'am defraudat bani, a sistat curgerea procesului. Ear' eu acum mă

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această redacțiunea nu primește răspunderea.

genez de darul preoției, pe care d-sa 'și-l terfelește până prin cele mai josnice procese și fapte, ca se cualific procedura d-sale față de mine, învătătorul comunei ce o „păstorește”.

Mai departe spre lăpuna aminte a onor. public cetitor, la a cărui opiniune am ținut și țin totdeauna și care un an de zile a rămas în credință, că eu sînt „Iuda vînzătorul”, apelez la on. redacțiune a publica și următoarea:

Declarațiune.

După-ce erezii familiei Bogdan, au publicat vînzarea muntelui înaintea bisericii, când părintele Pavel Monea cel gălcevit, publice a desmîntat pe poporenii, ca să nu cumpărăm muntele;

după-ce o a doua tovarășie cu frunțașii din comună, cari s'au grupat pe lângă mine în scopul cumpărării, tot prin intrigile și palavrele proverbiale ale părintelui Monea a fost zădărnicită, subscrisul din indemn propriu, fără autorizarea „tovarășilor” și în speșial a părintelui Vrajbă, am încheiat contract provisor cu erezii muntelui, cumpărându-l pe numele meu singur. Dar' venind acasă dela cumpărare, tot părintele Ceartă a sculat oamenii în capul meu și m'a amenințat, ca să-l primesc tovarăș la munte, că dacă nu îmi face așa și așa... Firește, i-am primit bucuros, căci acesta era scopul meu, ca să fim cît se poate de mulți, am încheiat tovarășie și am împrumutat banii dela doi indivizi în scopul cumpărării. La termenul de plată am mers cu banii la erezi, dar' acestia m'au refuzat, căci cîpătînd dela Jidovi cu 1700 fl. mai mult ca dela mine pe munte, l'au vîndut și acestora; ear' eu cerînd prenotarea contractului provisor, subscris de 33 indivizi, dela judecătorie am cîpătînd aceasta numai pe partea a 14 erezi, căci ceilalți erau încurcați cu rămasul; eară restul de 80 la număr nici nu subscrisesse contractul provisor până la încheierea celui definitiv, când atunci cu toții au refuzat, căci încheiasse deja cu Jidanii contractul. Ce era de făcut, trebuia să începem proces. Bani împrumutați numai decît i am depus la institutul „Furnica” din Făgăraș spre păstrare. Vîzînd părintele Monea, că în loc de întabulare am primit numai prenotarea pe partea a 14 inși, a intrigat și pretins, ca să le fac eu contract despre ceea-ce am cumpărat, cum zicea, cu banii noștri. Aceasta n'o puteam face, căci nu aveam decît o simplă prenotare; ear' silit nu puteam fi, căci în declarațiunea de tovarășie sta negru pe alb, că atunci să le fac contract respective să-i induc în contract ca cumpărători, când eu eu voiu cîpătînd contractul definitiv. În urma acestora „bunul păstor” băga fel și fel de intrigi printre oameni și seducîndu-i au abzis dela tovarășie în trei rînduri, verbal și în scris, lăsîndu-mă singur să mă judec; ceea-ce la sfatul bărbatilor noștri competenți nu m'am încumetat a face.

Deci în înțelesul stipulațiunilor din contract făcînd pace cu erezii am primit speșele, ostenelele și competența mea dela erezi, adevă arvuna îndoită dată din banii mei proprii 200 fl. și 500 fl. despăgubire. Acestia au fost banii lui Iuda, pentru cari părintele „sufietesc” a venit cu gendarmieria la mine și pentru cari am fost pîrit la criminal, dar' nevinovat am fost declarat.

Aceștia sînt banii lui Iuda, pentru cari „bunul duhovnic” mi-a dat în „Tribuna” 8 cr. ca să-mi vîd de treabă, și ca director școlar prin elevii mei îmi trimetea ștreangul ca se mă spînzur. Au nu-și aduce aminte bunul părinte, că unchiul d-sale și-a vîndut de treabă, să nu treacă ștreangul la o altă familie?

Pentru aceste lucruri demne de un preot și director școlar, părintele „logofetul proceselor” a fost pedepsit cu 20 fl. și încă vre-o 13 fl. 60 cr. speșele. Și în curînd ne vom răfui înaintea judecătoriei și pentru calumnia ce mi-a făcut o prin ziaristică și prin zîndu-mă cu gendarmi în Făgăraș. Cum le-a făcut, așa să-i ajute Dumnezeu, căruia așa de eu zel îi sîrviștește, încît în urma mai multor ticăloșii și abusuri comise, nici cu „sfîntul Botez” nu mai e primit prin casele parochienilor. Adu-ți aminte, părinte Monea, că ai mai rămas odată fără titula de părinte. Mai notez, că din dușmănie d-sa mi-a mai intentat încă alte procese, cari, se înțelege, neavînd basă am fost achitat și d-sa a rămas rușinat ca și față de parochieni pe cari i-a amăgit de a subscrise corespondența la care reflectez, precum și arătarea criminală și pentru cari acum vor trebui să sufere, căci d-sa nu l' poate scăpa.

Cu deosebită stimă

Trandafir Dragomir,
inv. ort. român.

Posta redacțiunii.

Taichii Moise în Arad. Nu te face naiv, părinte, căci ești bătrîn și nu-ți sî bine! Cum ai d-ta cutrează să ne pui întrebări de această natură? Numele corespondentului nu te împoartă. Adio!

Mai nou.

Tocmai în mommentul de a pune ziarul nostru sub presă, primim din mai multe părți înveselitoare știre, că la meetingul de protestare, ce se ține azi în Viena, s'au trimis o mulțime de telegrame de aderență.

Din Sibiin s'au trimis până acum din partea venerabilului president al partidului național, dl Dr. Ioan Rațiu și a redacțiunilor foilor noastre „Tribuna” și „Foia Poporului”.

Eată-le:

„Vou, cari în contra umilirii și asupririi neamurilor noastre v'afi ridicat astăzi, vou, speranța și fala noastră în viitor și urmași în continuarea luptelor noastre, vou vî strîng, înaintea și izbînda în lupta sfîntă!”

Dr. Ioan Rațiu.

Prietenilor cauzei noastre naționale și dușmanilor vrăgmașilor noștri, izbînda și salutări. Cu voi sîntem, bravi fii ai celor unsprezece popoare culte!

„Tribuna” și „Foia Poporului”.

Bibliografie.

Cartea durerii.

A apărut și se află de vînzare la „Institutul Tipografic”:

„Cartea durerii” de Emil Bougaud, episcop francez, tradusă de Iacob Afin Nicolescu. Cartea aceasta ca formă e un volum de 174 pagine elegant și de o frumusețe rară la cărțile noastre, ear' ca cuprins e o lectură plăcută și folositoare.

Excelența Sa Metropolitul Mihail a recomandat această carte clerului și poporului printr'un special circular, în care zice următoarele:

„Acest opșor cuprinde un ciclu de meditațiuni creștine, morale și religioase, din cari se vede puterea religiei creștine, care mîngăie sufletul omului în năcașuri și suferințe, turnînd peste el balsam vindecător.

„Cetîndu-o cu atențiune, ori-și-ce creștin se va convinge, că de puternic este Dumnezeu în mîngăierea muribunzilor și că de sublimă e religionea creștină în suferințele mari ale sufletului”.

Călîndarul zilei.

29 Aprilie n. 1896.

Julian: Sf. Mart. Ianuarie.

Gregorian: (†) Af. Crucii.

Soarele: răsare 4.5', apune 7.10 m.

Buletin meteorologic.

Sibiin, 2 Maiu n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 736.5)	Diferența din presat	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vîntului
736.5	+0.5	+12.2	+9.4-15.8	NV

Din țeară 30 Aprilie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosferică în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	forța
Budapesta	763	8.0	SV	1
Sătmăr	769	7.2	SV	1
Cluj	769	4.6	—	1
Oradea	765	8.6	V	2
Arad	769	9.8	SV	5
Panciova	769	7.2	SV	1

Sosiți în Sibiin.

În 2 Maiu n. 1896.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Ternocean, proprietar. Craiova. Vavrina Stefan, agent. Dej. Dörr, locotenent. Alba-Iulia. Friediger, Cluj. Daner, Triest. Deutch Mor, Csiki Zaharias, Rosenzweig, Deutsch Karl, Regenbogen, Lövy Ign. voiajori, toți din B-pestă; Stern, Alba-Iulia, Rotschild Sam, Oradea-mare, Gredoiann, Timnau, Heudler Mor, Sămbăta, Klein Anton, Sătmăr, toți neguțători de haine. Zeiter Heinrich, Cluj, Heimar Leopold, Oradea-mare, comercianți.

Hotel „Neurhrer”: Zsombori Ales, căpitan. Aiud. Mandelbrot, voiajori. Viena. Benkő József, Gellenger, voiajori, Budapesta.

Hotel „Haberhmann”: Schneider Johann, bir-taș Mergeln.

[122] 15—51

Metasă-Foulard 60 cr.

până la fl. 3.35 pe metru — metasă japoneză, chineză etc. în cele mai noue desine și colori, precum și metasă-Henneberg în coloare albă, neagră și alte colori dela 35 cr. până la fl. 14.65 p. m. — netedă, vîrgată, mustră, damasturi etc. (circa 240 diferite calități și 2000 dif. colori, desine etc.) se expedează acasă liber de porto și contribuție. Cu încun-gurarea mustrei. Comandați sînt corile și în limba română. Porto duplu în Helveția.

Fabrica de metasă G. Henneberg (furnisor ces. și reg. al Curții), Zürich.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Aprilie n. 1896.

Sămînțe	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Bănățeneș nou	77	6.70	6.80	6.75
Grâu dela Tisa	77	6.75	6.85	6.80
Grâu „Pesta”	77	6.70	6.80	6.75
Grâu de Alba-Reg.	77	6.70	6.80	6.75
„Bacica”	77	6.80	6.90	6.85
Grâu ung. de Nord	77	—	78	—

Sămînțe, vechi ori noue	Soiul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Săcără		70—72	6.35
Orz	de nutreț	60—62	4.80
„	de vînzare	62—64	5.10
„	de bine	64—66	5.70
Orz		33—41	6.15
Ocucuz (porumb)	hînkă	—	4.05
„	de alt soi	—	4.70
Mei		—	5.25
„		—	5.50

Grâu pe termen	Sept.-Oct.	Oct.-Nov.	Nov.-Dec.	Dec.-Ian.	Jan.-Febr.	Febr.-Mart.	Prețul per 100 chilogr. dela
„	6.81	6.61	6.41	6.21	6.01	5.81	6.86
„	6.81	6.61	6.41	6.21	6.01	5.81	6.86
„	6.81	6.61	6.41	6.21	6.01	5.81	6.86
„	6.81	6.61	6.41	6.21	6.01	5.81	6.86

Produce diverse	Soiul	Prețul per 100 chilogr. dela
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	29.—
„	roșie	27.—
Oile de rap.	rafinat	—
Uns. de porc	dela Pesta	54.50
„	dela țeară	—
Slănină	svîntată	—
„	afumată	—
Săz	—	—
Prune	—	18.25
Licăr	slavon, nou	15.50
„	bănățeneș	14.—
Miere	brută	—
„	galbînă străcurată	—
„	de Rosenau	—
Ceară	brut	—
Spirit	Drejiuș de spirit	—

Cursul pieței din Sibiin.

Din 30 Aprilie n. 1896.

Hărte-monetă română	Cump.	9.42	vînd.	9.52
Lire turcești	—	10.10	—	10.65
Imperiali	—	9.60	—	9.60
Ruble rusești	100 a	126.4	—	127.4
Galbeni	—	5.6	—	5.66
Napoleond'ori	—	9.51	—	9.56
„ (rusești)	—	9.49	—	9.54

Bursa din Budapesta.

Din 30 Aprilie n. 1896.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ de aur ung. 4%	—	122.15
„ „ val. cor. 4%	—	95.75
Imprumutul căilor ferate ung.	—	125.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—	121.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—	102.—
Bonuri rurale ung.	—	97.—
„ „ croate slave	—	98.—
Obligațiile desp. regalilor	—	100.10
Imprumut cu premiu ung.	—	152.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	141.50
Renta de hârtie austriac.	—	100.50
„ de argint austriac.	—	100.75
„ de aur austriac.	—	12.025
Losurile austriace din 1860	—	—
Acțiunile băncii austro-ungare	—	1015.—
„ „ de credit ung.	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—
„ „ „ „	—	—

Schimbare de local și deschidere de restaurațiune.

Subscrișul fac cunoscut p. t. publicului și stimatilor muserii, că mi-am mutat locuința din Strada Turnului nr. 15 în Strada-Morii nr. 11, odinioară

Restaurațiunea lui Pusch.

S'a deschis: Sâmbătă, în 2 Maiu 1896.

Făcând aceasta cunoscut stimatilor mei muserii, îmi iau voia a invita onoratul public de a mă onora cu prezența în acest nou restaurat local.

Dispon de cele mai excelente soiuri de bere: Bere de Habermann, întotdeauna răcoritoare și „friș” de la cep. Bere Drei-Eichen (Bock) și bere Steinbruch în butelii.

Vinuri de cea mai bună calitate:

Vinuri de masă cu 40 și 50 cr. litra, Risling și Vilány, vin roșu cu 70 cr. litra.

Nu m'am sîit de ori-ce jertfe pentru de a întocmi din nou grădina și odăile localității acestela spre cea mai mare comoditate a onoratului public, având pe lângă un biliard și 2 popicării renovate. Mi-a fi totodată spre îngrijire, ca publicul să fie părtaş de o cină bună și de cel mai solid și prompt serviciu.

Pentru sprigin numeros se roagă

cu stimă

IOAN MIHAIU,
restaurateur.

[1839] 3-8

Am onoare a anunța p. t. publicului, că am deschis

O COFETĂRIE

în Piața-mare nr. 13.

Praxa de mai mulți ani și mijloacele materiale suficiente mă pun în plăcută poziție de a pute satisface tuturor așteptărilor p. t. publicului, servindu-l întotdeauna cu cele mai gustoase, mai proaspete și mai variate prăjituri și la cerere primesc și efectueș foarte prompt ori-ce fel de comande, referitoare la brânza mea.

Rugând deci p. t. publicul să binevoiască a mă onora cât mai des cu comande, im permit a semna

cu distinsă stimă

IULIU BODA,
cofetar în Sibiu.

[1338] 2-3

Basna, baie de iod.

(Baasen, Felső-Bajom).

Pătura de sare ce conține și iod și brom, se află în comitatul Târnavei-mici în Transilvania. Izvoarele numeroase de iod și sare din Basna au dovedit o deosebită putere vindecătoare: la toate formele de reumă și chiragra; la diferitele feluri de scrofule, morburii venice înrădăcinate, debilitări prin folosirea de mercuriu, în contra nevralgiei și ischiasului, la morburii feminine devenite cronice, la morburii de piele (Eczem, Lupus psoriasis) și rhachitis.

Mijloace de cură: băi de vană, băi reci, de tină și cură de beut.

Baia este în depărtare de 3/4 de oră dela gara căilor ferate ces. reg. a orașului Mediaș (Medgyes) în o oale plăcută, ferită de vânturi, încungurată de coline acoperite cu vii și păduri.

Postă zilnică în legătură cu Mediaș.

Locuințe confortabile.

Culină excelentă pe lângă prețuri moderate.

Băi de vană edificate de nou și întocmite confortabil.

Prospecte se expediază gratuit.

Deschiderea în: 25 Maiu.

Dr. Albert Lam, medic permanent de baie.

[1319] 1-8

Direcția băilor.



P. T.

Subscrișul îmi permit a face cunoscut p. t. publicului din Sibiu și giur, că la dorința și cererea mai multora, am deschis și în Sibiu, strada „Tre stejari” (Dreieichenstrasse) nr. 5 o filială, unde am înmagazinate

[1303] 3-9

Monumente

de piatră de nésip, marmoră, granit, syenit și labrador. Prin această filială voi executa spre mulțumirea p. t. clientelei, foarte solid și cu prețuri foarte moderate ori-ce comandă, aparținătoare branșei mele.

Rugându-vă pentru comande numeroase, îmi permit a semna

cu distinsă stimă

Albert Klingenspoehr,
sculptor și petrar.

Sibiu, în Aprilie 1896.

Pentru Domni!

Cravate (3 bucăți 1 fl.)
Ciorapi (6 păr. 50 cr.)

Cămeși, gulere, mangete, mănuși,
batiste ploiere și corturi

în cantitate mare de ales, lucru solid

cu prețuri ieftine

la [1201] 3-6

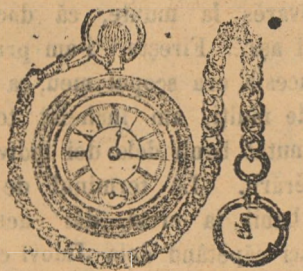
Iulius Wermescher

Sibiu, Piața mare — Strada Cisnădiei.

**Nici-când în viață
NU SE MAI DĂ**
rara ocazie a pute cumpăra
numai pentru fl. 3.50

următoarea admirabilă colecție de mărfuri:

10 bucăți fl. 3.50



10 bucăți fl. 3.50

1 ciornie prima „anker-remontoir”,

punctual cu garanție pe 3 ani;

1 lanț fin, imitație de aur, cu verigă

de siguranță și carabin;

2 inele, imitație de aur, de cel mai

nou fason cu briliante, peruzea și rubine

imitate;

2 butoni pentru mangete, aur double,

mechanism prevetat;

1 frumoasă broșe pentru dame, fason

de Paris;

2 butoni pentru cămașe (chemisett)

aur imitat.

Toate aceste 10 bucăți practice

costă laolaltă

numai fl. 3.50.

Pe lângă aceste se mai dă gratis o

surprindere deosebită, pentru-ca firma mea

să fie pururea ținută în memorie.

Se procură sigur și numai prin firma

Alfred Fischer,

Viena I., Adlergasse 12.

Neconvenind, banii se restituie cu pre-

venire, încât ori-ce risic este exclus pentru

cumpărător. [1195] 5-6

Prima fabrică de țigle pentru siguranță Stefan Bohn et Comp. Lugoj,

recomandă produsele sale:

Prima cărămidă de zid prețuri foarte ieftine.

Mai departe:

Țiglă de coperiș pentru siguranță.

Cea mai nouă invențiune senzațională pe terenul acesta.

PENTRU LUGOJ ȘI ÎMPREGIURIME 60 cruceri METRUL □.

Aceste țigle sînt numai de câte 28—30 kilograme la metru □. În urmarea acestei greutate foarte neînsemnate, caferii sufer foarte puțin. Țiglele acestea sînt și impregnate așa, căt construcția de lemn e asigurată în contra umezelii, ce se conservează în timp îndelungat.

Întocmirea de construcțiuni întregi se primește pentru prețuri moderate,

executându-se din materialul cel mai bun pe lângă garanție de mai mulți ani. Se roagă pentru comande numeroase

[1313] 1-8

cu stimă:

Stefan Bohn et Comp. Lugoj.

Fabrici de țiglă:

în Lugoj lângă drumul ce duce la Bocșa și Reșița; în Chichinda-mare, Hatzfeld, Sânt-Hubert și Károlyi liget.

Numai 6 fl.

costă

APARATUL NOU INVENTAT „EDISON”

cel mai probat, mai simplu și mai prețios dintre toate sistemele de până acum.

„Edison” asigură cea mai emnăntă funcționare și cele mai bune rezultate. Ori-cine poate produce cele mai exacte fotografii fără nici o pregătire anterioară. Neisbutilirile sînt excluse pe lângă o garanție conștientioasă.

„Edison” se poate folosi pentru susceperi momentane și temporale, pentru turisti, pictori, iubitori de natură, pentru cei ce petrec la țeară.

Aparatul se poate descompune și griji în o cassetă elegantă, cu plate uscate, hârtie de copiat, lampă pentru camera obscură, băi și toate utensiliile aparținătoare, complet fl. 6 cu o întroducere exactă și ușor de priceput. Prospecte gratuit.

Atelier special pentru aparate de fotografare

Alfred Fischer, Viena, I., Adlergasse Nr. 12.

[1238] 1-12

Se expediază cu rambursă.

Deja în săptămâna viitoare din 12—28 Maiu.

Cea mai mare și cea din urmă

tragere principală

Loteriei maghiare de clase

Cel mai mare câștig în cazul cel mai favorabil

Un milion coroane.

25.007 câștig în bani 6,284.000 cr.

Prețurile losurilor:

pentru	1/1	1/2	1/4	1/10	1/20
fl.	60.—	30.—	15.—	6.—	3.—

(Pentru porto și liste deosebit 25 cruceri.)

Câștiguri

Coroane

1 premiu de 600.000

1 câștig à 400.000

1 „ „ 300.000

1 „ „ 200.000

1 „ „ 100.000

2 „ „ 40.000

2 „ „ 20.000

5 „ „ 10.000

10 „ „ 8.000

34 „ „ 6.000

100 „ „ 2.000

200 „ „ 1.000

2650 „ „ 200

22.000 „ „ 150

A se procura prin

Carl Heintze,

Budapest, Servitenplatz 3.

[804] 11-14

Adresa telegrafică: **Lottoheintze Budapest.**

